

о. Ігор Цар

Чудесні дарунки Митрополита Андрея

Видання третє

Львів 2020

ББК 86.377 гд

Ц 18

о. Ігор Цар. Чудесні Дарунки Митрополита Андрея. Видання третє. Львів 2020.

Ім'я Митрополита Андрея Шептицького залишиться благословенним навіки в Божій Церкві, яка завжди пам'ятатиме його палку ревність за спасіння душ та мужню відвагу в обороні навіть і національних прав свого народу (*Папа Пій XII*).

Сподіваємось одного дня побачити праведного Митрополита Андрея Шептицького у славі Святих (*св. Папа Іван Павло II*).

Папа Франциск 17.07.2015 року видав декрет про геройські чесноти життя Шептицького і з того часу Вселенська Церква називає його Праведний Митрополит Андрей.

Велетень Духа, Князь Церкви і Народу, Праведний Митрополит Андрей Шептицький став світлом для всього християнського світу і сіллю для української землі!

Так кажуть три Папи Римські, а що каже світ?

© о. Ігор Цар, 2020

© ТзОВ “Дизайн-Студія “Папуга”, 2020

ISBN 966-8041-11-9

Молитва Митрополита Андрея

Пресвятий Ісусе! Небесний Пастирю, що пригортаєш усі народи!

Прийми і мою щиру за всі добродійства і прикрощі дяку, бо вони від Тебе і з Твоїєї руки.

Дякую Тобі, що дав мені українське серце в груди; що я син того народу, котрий терпінням був найбільше подібний до Тебе і в своєму горі й бідах виспівував Тобі свою віру і звертав на Тебе плач своєї надії.

Спомагай мене, Ісусе, і не опускай мого народу. Вислухай мою покірну молитву і благослови мене і мій український народ, святий Боже. Амінь.

* * *

Бо я українець з діда-прадіда. А Церкву нашу і святий наш обряд полюбив я цілим серцем, присвятивши для Божої справи ціле своє життя.

* * *

Легше часом кров пролити в одній хвилі ентузіазму, ніж довгі роки з трудом виконувати обов'язки, зносити спеку дня і жар сонця, злобу людей і ненависть ворогів, брак довір'я своїх і недостачу помочі від найближчих. І серед такої праці аж до кінця виконувати своє завдання, не чекаючи лаврів перед перемогою, ані винагороди перед заслугою!

Передмова

Мої дорогенькі, Україна та весь цивілізований світ низько схиляє свої голови перед генієм Христової віри ХХ-го століття праведним Митрополитом Андреем Шептицьким. Нема на земній кулі української родини, де б не шанували нашого Князя Церкви. Дякуємо Богові за те, що українська земля народила такого Великого Сина для Вселенської Церкви, пастиря, котрий віддав своє життя заради спасіння змученого, поневоленого, але нескореного українського народу і його страждальної Церкви.

Роман Олександр Марія Шептицький народився 29 липня 1865 року у селі Прилбичі Яворівського району на Львівщині. Його батько, граф Іван Шептицький, походив з давнього боярського роду і зібрав найбільшу на той час колекцію творів українського мистецтва. Любов до Бога і України прищеплювалась вже з дитячих літ. З роду Шептицьких вийшли такі церковні діячі, як Варлаам – єпископ Львівський (1710-15 р.), Атаназій – Митрополит Київський і всієї України (1729-46 р.), який разом з Левом – єпископом Львівським, Галицьким і Камінець-Подільським (1748-79 р.) збудували Собор св. Юра у Львові, Атаназій – єпископ Перемишльський (1762-79 р.) та інші єпископи.

Мама Софія теж походила з давнього шляхетного українського роду. В документах знаходимо, що в Галичині два великі українські землевласники брати Фредри вперше згадуються ще у XIII-му столітті. Отож, дух славних предків передався і Романові Шептицькому. В його серці горів вогонь любови до Бога і України. Заради щастя свого народу він був готовий навіть віддати життя.

Для осягнення цієї найблагороднішої мети молодий Роман вибрав тернисту дорогу. У 1888 році разом зі своєю мамою він прибув до Риму і 24 березня на приватній зустрічі в Папи Лева XIII виявив бажання стати монахом Чину Святого Василія Великого. Папа, зворушений до сліз таким рідкісним покликанням до чернечого життя, сказав: “Синку, ти вибрав кращу частку!”

Граф Роман Шептицький мав величезні матеріальні статки і найвищу освіту – доктор права. Перед ним відкривалася широка дорога, але він зрікся марноти цього світу заради Царства Небесного, заради спасіння України, Церкви і людських душ. Маючи 23 роки, Роман пішов до монастиря і прийняв чернече ім'я Андрей.

Його висвятили на священника 3 вересня 1892 року. Згодом одержав ступінь доктора богослов'я і філософії, а 17 вересня 1899 року, в день святого пророка Мойсея, став єпископом Івано-Франків-

ським. Через рік його призначено Митрополитом Галицьким, Архiepіскопом Львівським та Камінець-Подільським. У 1908 році він таємно дістав від Папи святого Пія Х патріарші уповноваження.

На Галицькому престолі засів Велетень Духа, в широкому розумінні цього слова. Отут і розгорнулась його апостольська праця. Перш за все він добився призначення єпископів для українських поселенців США (1907 р.) і Канади (1912 р.). Висвячував і посилав священників по всіх закутках світу, де тільки була українська душа. Обороняв права українського народу, домагався відкриття гімназій та університету у Львові. Писав глибокі філософсько-богословські та аскетичні твори, знав багато іноземних мов і робив переклади творів святих Отців на українську мову. Бувши графом – став монахом, а ставши Митрополитом – жив як аскет і все своє життя проходив в одній полатаній рясі.

У 1902 році, 20 травня, Митрополит Андрей приїхав на візитацію до Рогатина в храм Різдва Богородиці. З'їхалося дуже багато людей із сусідніх сіл, тому священники разом з Митрополитом довго їх сповідали.

Вже була 11 година ночі, як Шептицький зі своїм духівником йшли темною вуличкою до парафіяльного будинку. Раптом з бічної хати висунулася якась невеличка постать, підбігла кілька кроків

і впала на коліна перед Митрополитом. Від несподіванки Шептицький подався кілька кроків назад, а отець-духівник схопив руками клячучу постать, захищаючи єпископа.

В ту ж мить, крізь плач, почули жіночий голос: “Ребе, рятуй мою дитину! Рятуй мою дитину, вона вмирає! Я Хая, моя Сара вмирає, а тільки ти, ребе, можеш її оздоровити! Ребе, не відмов мені мого прохання, поклади на мою Сару ті пальці, якими ти доторкнувся святої Тори, і моя Сара буде здорова! Ребе, я молю тебе!”

Хая запровадила Шептицького в дуже бідну хатину і там він побачив дитину, завинену в лахміття, її покорчені ніжки й покручені руки. Вже третя дитина Хаї вмирала на дитячий параліч. Митрополит Андрей притис це холодне тіло до грудей, поклав руку на голівку маляти й довго благав милосердя в Ісуса та в Його Матері. Але враз із цією молитвою душі, почув, що це холодне лахміття тепліє, що ніжки й руки маляти починають якимось нервово рухатися. Раптом тишу продер крик дитини, а йому наче у відповідь залунав крик матері, яка вбігла до кімнати й простягаючи руки до дитини, знову впала на коліна перед Митрополитом. Шептицький витягнув гаманець, втиснув його Хаї в руку і перехрестивши плачучу матір з малятком, вийшов на двір.

На другий день юрба євреїв проводжала Митрополита Андрея на залізничній станції о сьомій годині ранку. Шептицький поблагословив їх з тією радістю, якою Бог наділяє тих, що Йому дякують *(12 листів до матері)*.

Митрополит був великим сподвижником ідей нашого українського священномученика Йосафата. Ризикуючи життям, не раз їздив у глиб Росії і Білорусії, щоб організувати працю російських і білоруських католиків східного обряду. Широко впроваджував у життя ідеї Святої Унії – об'єднання Східної і Західної Церкви, щоб був один пастир і одне стадо *(Ів. 10:16)*. За ці ідеї єдності і любови у 1914 році Шептицький був засуджений царським урядом і три роки мучився в тюрмі. Повертаючись з неволі у 1917 році Митрополит Андрей взяв участь в Синоді Російської Греко-Католицької Церкви і призначив о. Леоніда Федорова екзархом для росіян греко-католиків.

Усе своє життя Митрополит ревно дбав про кращу долю України. В той час, коли Галичина була під польською окупацією, Шептицькому вдалося створити християнську Державу в державі. Він будував сиротинці, училища, монастирі, лічниці, розвивав таланти молодих людей і своїм коштом посилав їх на навчання. Митрополит заснував Національний музей і був фундатором банку “Дніс-

тер”, який давав безвідсоткові кредити людям для сільського господарства! Слуга Божий казав: “З усього вашого майна в хвилині смерти залишитися вам єдине – те, що ви дали убогому!”

Маючи левине серце і велику мудрість Шептицький безстрашно боронив свій народ перед всіма окупантами і відкрито виступав проти всякого зла. На цілий світ взивав про поміч і порятунок для східної України, де комуністи у 30-х роках зробили штучний голодомор і винищили 10 мільйонів українців! У 1937-1938 роках Митрополит виступав проти знищення православних храмів польським урядом на Холмщині, Поліссі та Волині і через Рим таки добився припинення цієї підступної акції, хоч було вже знищено близько 200 храмів.

Під час війни фашисти винищували євреїв, а Шептицький переховував їх у храмах, сиротинцях і монастирях УГКЦ, хоч добре знав, що це могло коштувати йому життя. Крім того відкрито написав листа до Гітлера і Гімлера “Не убий!” Ніхто у світі не відважився зробити подібного в ті часи. Митрополит Андрей був мужній і правдивий пастир, який жертвував себе заради спасіння кожної людини, сотвореної Богом.

Вже будши паралізованим останніх 12 років життя, Митрополит Андрей відвідував на візочку сиротинці і роздавав дітям дарунки. Люди дуже

його любили і поважали, навіть діти писали до нього листи. Своєю простотою і вбогістю, мудрістю і смиренням притягав до себе всі верстви населення.

У 1939 році Шептицький висвятив на єпископа Йосифа Сліпого, в майбутньому великого Ісповідника Христової віри і передав йому кермо нашої Церкви. Перед своєю смертю Митрополит Андрей прорік майбутнє України: “Наша Церква буде знищена, розгромлена більшовиками. Але ви держіться, не відступайте від віри, від святої Католицької Церкви. Тяжкий досвід, який впаде на нашу Церкву, є хвиловий. Я бачу відродження нашої Церкви. Вона буде гарніша, величніша від давньої та буде обіймати весь наш народ. Україна двигнеться зі свого упадку та стане Державою могутньою, з’єднаною, величавою, яка буде дорівнювати іншим високорозвиненим державам. Мир, добробут, щастя, висока культура, взаємна любов і згода будуть панувати в ній. Все те буде, як я кажу, тільки треба молитися, щоби Господь Бог і Мати Божа опікувалися нашим бідним, змученим народом, який стільки витерпів, і щоби ця опіка тривала вічно. Прощаюсь з Вами. Будьте сильні і стійкі у вірі, витривалі й ревні в служінні Господу Богу! І більше мого голосу не почуєте – аж на страшному суді!”

Митрополит Андрей відійшов у вічність 1 листопада 1944 року і був похований серед великого здвигу духовенства та мирян у крипті Собору св. Юра у Львові. На похороні було 50 тисяч людей. Я читав свідчення, що тоді принесли паралізованого хлопчика, якому було 11 років. Його торкнули до труни Шептицького і хлопчик миттєво зцілювався, скочив на ноги і побіг.

Праведний Митрополит Андрей Шептицький – це взірець справжнього українця-християнина, який віддав своє життя на вівтар Божої любови заради спасіння Церкви і народу. Він заклав міцний фундамент для майбутніх поколінь і те, що ми нині маємо вільну Україну і сильну Церкву – це результат його великої жертвовної праці. Коли читаєш твори Митрополита Андрея, то відчуваєш немовби розмовляєш з ним, а коли молишся до нього, то відчуваєш тепло, як біля вогню грієшся. Настільки близька і мила його присутність.

З послання до недужих у 1934 році

Не маючи спромоги стати на ноги, прикований до крісла, та в неспроможі вас відвідати, пересилаю вам отсим письмом найщиріший мій привіт – Архирейське Благословення і тих кілька слів потіхи. Бог допускає на нас терпіння, недуги, тілесну неміч, тяжкі нераз болі, прикрі хірургічні операції – з любови до нас і для нашого добра. Бо нам терпіння, недуги завжди треба: без них могло б наше життя відступити від Божого закону, і ми могли б пропасти навіки.

Ми, дорогі, є з роду грішниками, наша зіпсута природа бунтується проти Божої волі і зводить нас на бездоріжжя. Щасливий той, кому Бог дає нагоду покутувати за гріхи. Немічне тіло лежить на ложі терпіння, але коли душі діткнеться благодать Святого Духа, то просвітить розум і людина побачить, скуштує, яким добрим батьком є Бог, як добре разом з Ісусом Христом терпіти і з Ісусом Христом воскреснути. Хто лише зрозуміє, який то є скарб, цей ним так утішиться, що й серед найбільших терпінь знайде хвилини радості.

Недуга тіла вертає здоров'я душі. Тому символом нашої недуги є хрестик. Терпеливе зношення хреста робить нас подібними до Ісуса, і коли терпеливо зносимо Богом дані терпіння, то, як киринейський Симеон, помагаємо Ісусові двигати хрест на Голготу.

Чаша Христової Крови є ніби неповна, і Христос сам дозволяє, щоби до тієї Чаші Його Крови люди могли додати і кілька крапель своєї крові. Дивним даром Божої благодаті вільно нам таким способом свою кров доливати до Христової Чаші і тим способом доповняти те, що бракує Христовим страстям. Вільно нам своїми терпіннями завершувати Христове діло. Тобі, бідна убога дитинко, що терпиш гіркі терпіння й гіркі болі, недуги, що лежиш у ліжку опущена, забута всіма, – тобі вільно приймати терпіння й терпіти так, що твоє ліжко стане неначе Христовим хрестом, на котрім розп'яте твоє тіло буде проливати кров свою разом з Ісусом Христом за спасіння світу.

Терпіти – це значить Богові виявляти найбільшу любов, а коли у терпіннях думаєте про ближніх, про тих, що терплять гірші терпіння від вас, і коли за них жертвуєте ті терпіння, то це є прегарне, пречудове діло любови ближнього, а любов покриває наші гріхи. Може це і трудна чеснота – радіти у терпіннях, але вже багато значить – розуміти, що хрест – це Божя ласка, розуміти, що Бог з любови до нас дає нам терпіти і що ті терпіння можуть принести нам і нашим ближнім великі добра. Коли це зрозумієте, то зможете так терпіти, щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа, котрому слава і сила на віки віків. Амінь.

Свідчення про чудесні дарунки

Минуло багато років, як славної пам'яті побожний єпископ Филимон Курчаба, ЧНІ, який знав, що таке добровільна вбогість, поблагословив мене збирати і записувати чудесні оздоровлення, які стаються за посередництвом наших ісповідників віри. “Ми перемагаємо кров'ю Агнця і словом свідчення свого” (*Од 12:11*). Хто шукає, той знаходить.

І ось такий випадок. У 1997 році я порадив Стефанії Карпляк молитися до українського чудотворця Миколая Чарнецького. Але Стефанія твердо мені відповіла: “Я молюся до Шептицького і він мені допомагає!” Тут же розповіла про свої чудесні зцілення і згодилася засвідчити це все під присягою. Я зробив великі очі, бо товариші від релігії казали, що нема одного чуда, а тут повна торба!

Мені просвітліло в голові і я швидко побіг до своєї приятельки монахині Інокентії Ситко, яка знала все, що робилося у підпільній Церкві. Вона навела стрілки куди треба йти і де шукати правди.

З Божою поміччю ми назбирали 40 чудесних дарунків і видрукували їх у 1998 році. Це заохотило людей ще більше молитися до Шептицького і в 2002 році вже було 70 свідчень. Тепер їх вже неможливо порахувати, а тому подаю тільки деякі з них, щоб прості люди могли рятуватися у цьому

світі і отримувати від Митрополита Андрея чудесні дарунки на різні потреби життя.

Нижче описані чудесні дарунки, скріплені присягою на Святому Письмі у присутності двох свідків та пароха. Беатифікаційний процес розпочато 5.12.1958 року. Отож і з тамтого світу Митрополит Андрей заступається за свій народ перед Богом. Особливо вражає велика кількість зцілень дітей!

Нехай ця книжечка ще більше заохотить сучасне покоління любити й шанувати Князя Української Церкви, вивчати й наслідувати його життя і робити добро, поки сонце світить, бо на Страшному Суді почуємо його голос, як він сам про це сказав перед своєю смертю.

Немає бо нічого схованого, що не мало б стати явним, ані немає нічого тайного, що не вийшло б наявне (Мр 4:22).

1. Стефанія Карпляк, 1957 р.н., м. Львів

Я народилася у селі Потеличі Жовківського району. До Митрополита Андрея почала молитися з 1991 року. Завжди ношу з собою фотографію Шептицького і він постійно мені допомагає в житті, а також у катехизації дітей. В 1996 році я обпекла палець, внаслідок чого зробилася ямочка,

думала, що буде наливати. В таких випадках я завжди мазала опіки яєчним білком, але цього разу я його не мала в хаті. Переживала, як бути. Тоді взяла в обпечену руку знимку Митрополита Андрея, помолилася “Отче Наш”, “Богородице Діво” і так заснула. Зранку проснулася і побачила, що палець став зовсім здоровий.

2. У мене троє дітей. Найстарший Богдан з 1982 р.н. В грудні 1996 року йому робили важку операцію. Я молилася до Митрополита Андрея за здоров’я сина і обіцяла подати оголошення за прославу Шептицького, якщо успішно зроблять операцію і рани швидко загояться. І дійсно, сам лікар дивувався, як щасливо пройшла операція і казав, що тіло заживає швидко і блискуче.

3. У моєї донечки Оксани, 1993 р.н., після прививки появився страх. Вдома мені казала: “Мамо, я боюся!”, а в автобусі кричала не своїм голосом. Тоді я взяла знимку Митрополита Андрея, поклала їй у кишеньку і помолилася. Страх відразу пройшов, і дитина стала здоровою.

4. У червні 1995 року я їхала з Оксанкою в автобусі. Якась жінка причепилася вчити мене знімати уроки. Я не погодилась, бо вірю в Бога і молюся. Тоді вона вперто почала показувати на дитині як це робити і провела рукою Оксанці по голові. Ди-

тина відразу дістала приступ, знепритомніла, а губки посиніли. Я поклала знимку Митрополита Андрея на голову дитини і помолилася за її здоров'я. Після молитви Оксана відразу зцілилася.

5. У 1996 році моя Оксанка декілька разів діставала температуру. Таблеток вона не сприймала. Тому я брала знимку Митрополита Андрея, клала на дитину і молилася. Відразу після того температура спадала, і дитина ставала здоровою. Темпер моя Оксанка, як тільки її щось заболить, каже: “Мамо, дай в кишеньку Шептицького”.

6. Сестра Інокентія Ситко,

1913 р.н., ЧСВВ, Львів

Я навчалася шість років у приватній школі Грінченка та один рік в державній – Шашкевича. У 1933 році закінчила державну учительську семінарію. До монастиря вступила у 1960 році. Майже 40 років займалася перекладами релігійної літератури з польської на українську.

У нашому монастирі була сестра Марта Уграк, 1912 р.н. Ще до війни вона захворіла на виразку шлунку. Я була свідком того, як сестра Марта часто діставала приступи, оскільки виразка розійшлася по цілому шлунку. Лікарі пропонували їй робити операцію. Сестра відмовилась і сказала,

що буде молитися до Шептицького. І дійсно, в чудесний спосіб шлунок цілковито загоївся. Після цього сестра ще довго жила.

7. Схм. Марія Ляхер,

1917 р.н., студитка, м. Перемишляни

Я народилася в Перемишлянах і там закінчила гімназію. Три роки навчалася у Львові в консерваторії, але війна перешкодила продовжити науку. Все моє юнацтво було біля українців. Я співала в хорі у Просвіті. Мій батько працював у торгівлі, а мама була надзвичайно побожна людина. Коли мова заходила про комсомол, то вона казала мені: “Я би воліла бачити тебе на катафалку, ніж у комсомолі!” Ще в гімназії зі мною навчався великий патріот України, член ОУН Володимир Заплатинський, який був побожним хлопцем і все ходив до церкви. Саме йому я завдячую своїм життям. Він вирвав мого батька з фашистської катівні й під час акцій переховував всю нашу родину в криївці, ризикуючи власним життям. Одного разу Володимир сумно сказав до мене: “Я загину, а ти побачиш кінець Гітлера і смерть Сталіна. Прошу тебе, щоб на моїй могилі стояв березовий хрест”. Все так і сталося*.

* Детально у книзі “День над ніччю”

Він загинув 1944 року в селі Прибин, але перед тим спровадив мене до отців Студитів в Уневі. Там я здалася під опіку Матері Божої Унівської, а під час молитви почула таємничий голос: “Тут твоє місце...” Я з дитинства мала потяг до вищого, чистого і духовного життя. У 1943 році мене охрестив о. Іван Луцишин, декан Осталовицький. Це був для мене незабутній день.

Перші обіти зложила у присутності архимандрита Климентія Шептицького, а схиму прийняла у 1950 році. Після закінчення медичної школи працювала в лікарні старшою медсестрою, а за сумісництвом викладала музику. Відразу по обличинах я була на почесній варті біля гробу Митрополита Андрея. Поруч росла пальма в ящику. Оскільки я була маленька на зріст, то вилізла на той ящик. Переді мною лежала маєстична постать Шептицького. Я потерла об його рукав свою вервичку і молилася про ласку навернення до Христової віри свого брата, що згодом і сталося.

У квітні 1975 року в нашій лікарні стався нещасний випадок з медсестрою швидкої допомоги Іриною Барабаш, 1940 р.н. Один доктор необережно видусив їй ячмінь на оці, і вона моментально дістала високу температуру, ледве дійшла додому. В неї був повний сепсис, тобто зараження крові.

Увечері з'явилися судоми, відмовили нирки і почався менінгіт. Температура підвищилася до 42°C, і вона втратила свідомість. Лікарі змушені були брати пункцію. Лікар-анестезіолог пані Ліда Макуба хотіла робити трахеотомію, але інший лікар – хірург пан Редик сказав: “Дайте можливість їй померти спокійно”. В родині Ірини було багато медиків, кожний хотів їй допомогти, як тільки міг. Офіційно запросили зі Львова консультанта, доцента медінституту, невропатолога пана Олексія Максимука, який і признав важкий стан хворої.

Приїхала швидка допомога зі Львова, але хвору не взяли, бо сказали, що вже не довезуть. Всі рідні йшли до лікарні прощатися з нею, бо мала ось-ось померти. Приходжу і я. В ізольованій, затемненій кімнаті лежить накрита Ірина Барабаш. Звідти виходить лікар Макуба, і я питаюся: як там Іра? – “Іра вмирає, а консультант сказав: я зробив усе, що міг, а решта залежить від Бога”. Також прийшла попрощатися з хворою її дочка Галя, яка була моєю ученицею з музики. Защеміло моє серце, бо Ірина Барабаш була дуже доброю людиною, помічною для всіх і жертвною. Своєю добротою вона брала всіх за серце. Мені стало її жаль.

Іду і думаю, чому це так? Зустрічаю лікаря-терапевта пані Тамару Редик, яка й повідомила мені:

“Іра в агонії!” Я трішки відійшла і цілим своїм єством, внутрішнім і зовнішнім, звернулася в молитві до Митрополита Андрея. Все, що було у мене в душі природнього і надприроднього, всім серцем і душею благала: “Ви там близько до Господа, ви просіть їй життя, зробіть, щоб вона не вмерла!” Десь через півгодини знову зустрічаю пані Тамару і кажу до неї: “Тамаро Корнилівно, Іра не вмере!” Після цього думаю: а що ж я сказала? Сама собі дивувалась. На другий день приходять схм. Юліанна Білогубка й каже мені: “Ви знаєте, сталося неймовірно! Іра, в одну мить, сіла і просить, щоб їй дали їсти”.

Я тут же іду до лікарні і бачу, що біля Ірини сидить водій швидкої допомоги пан Людвіг, і вони грають в карти. Я з запалом кажу до неї: “Іруню! Чи Ви знаєте, кому маєте завдячувати своїм життям? – Митрополиту Андрею, бо я дуже гаряче до нього молилася!” По нинішній день Ірина Барабаш працює на швидкій допомозі, дуже рухлива і гарно виглядає. Я стверджую, що сталося чудесне оздоровлення від Бога через заступництво Шептицького.

**8. Володимир Мельник, 1926 р.н., зав.
гінекології. Тамара Редик, 1939 р.н.,
зав. методичним відділенням**

У квітні 1975 року в хірургічне відділення лікарні в Перемишлянах у терміновому порядку поступила хвора Ірина Барабаш в дуже важкому стані. Цей стан був викликаний внаслідок видалення ячменю на верхній повіці. Після цього, через декілька хвилин появились різкі головні болі, висока температура, періодична втрата свідомости, підвищений артеріальний тиск і рвота. В даному випадку було запідозрено менінгіт – запалення мозкових оболонок, викликаний внаслідок септичного стану. Був запрошений консультант-невропатолог з Львівського медінституту пан Олексій Максимук, який підтвердив діагноз менінгіту та септичного стану. Було призначено відповідне антибактеріальне лікування. Незважаючи на проведенне лікування, стан хворої залишався дуже важким, почалися судоми і агонія. Але внаслідок непояснених обставин стан хворої за короткий час покращився, свідомість повернулася і зникли явища сепсису. Вважаємо, що сталося явне чудо від Бога. Наскільки нам відомо, в той час за хвору Ірину Барабаш ревно молилася до Митрополита Андрія Шептицького старша медсестра нашої лікарні Марія-Анна Ляхер.

9. Сестра Модеста Сеник, ЧСВВ,

1938 р.н., Львів

Я народилася в селі Лагодів і закінчила факультет економіки Львівського сільськогосподарського інституту. Працювала 25 років на педагогічній роботі. До монастиря вступила у 1966 році. В часи підпілля, коли комуністичний режим заборонив нашу Церкву, а людей вчили атеїзму, я старалася якнайбільше душ пригорнути до Бога. За це була переслідувана кагебістами і дев'ять разів мене викликали на допити, але Бог завжди мені допомагав.

У нашому монастирі є сестра Рафаїла-Ірина Ліпницька, 1969 р.н. У вересні 1994 року вона важко захворіла, і її поклали в госпіталь ім. Юрія Липи у Винниках. На той час я була настоятелькою монастиря по вул. Кирила і Методія у Львові. Особисто попросила головного лікаря пана Івана Рафалюка, щоб допоміг у лікуванні сестри Рафаїли. Лікарі робили все, що було в їхніх силах, аби врятувати життя сестри. Та, на жаль, стан її здоров'я щораз погіршувався і дійшов до критичної межі. В цей час, о 20-й годині, біля хворої чергувала наша сестра Августина Костик, яка сама є лікарем-кардіологом. Вона зателефонувала до монастиря і сказала мені: “Моліться, бо сестра Рафаїла кінчається...”

Я тут же покликала всіх сестер і попросила йти до каплиці молитися до Шептицького. І ось ми, 40 сестер, стоїмо на колінах і благаємо в Митрополита Андрея заступництва перед Богом за здоров'я сестри Рафаїли. Також відмовляли молитви, які написані в буклетах. Іншого порятунку ми не бачили. Після сестри Августина зателефонував головний лікар і сказав, що у хворої критичний стан. Ми сиділи біля телефону і щохвили чекали звістки про смерть. В той же час у каплиці безперервно молилися до Шептицького про порятунок сестри Рафаїли. Через деякий час телефонує сестра Августина і каже, що сестра Рафаїла відкрила очі, прийшла до свідомости, і їй краще. Ми всі дуже втішилися, а я в думці дякувала Богові за те, що сестра жива, а Шептицькому за його заступництво. Через три тижні сестру Рафаїлу виписали з лікарні в доброму стані здоров'я. З того часу вона більше не зверталася до лікарів. Зараз сестра шиє в монастирі габіти і ризи для священників. Я стверджую, що сталося чудесне оздоровлення сестри Рафаїли через заступництво Митрополита Андрея Шептицького.

**10. Сестра Ірина-Рафаїла Ліпницька,
1969 р.н., ЧСВВ.**

На четвертому році мого життя помер батько, а в 19 я залишилась круглою сиротою, бо померла мама. Вона була дуже побожна, і я з дитинства завжди вірила в Бога, за що нині їй вдячна. У 1992 році познайомилася з сестрами ЧСВВ і попросилася до монастиря, тому що відчувала голос Божий, покликання. У 1994 році важко захворіла і була при смерті. В той час мене доглядали наші сестри, які порадили мені молитися за здоров'я через посередництво Митрополита Андрея, що я і робила. Коли ж на диво залишилася живою, то 1 листопада пішла до кriptи Собору св. Юра подякувати Митрополиту за одужання. Цей день був для мене особливий. Я відчувала велике піднесення і радість на душі.

**11. Іван Рафалюк, 1943 р.н., м.Львів,
головний лікар. Богдан Соловій, 1945 р.н., зав.
хірургічним відділенням. Євгенія Баглай,
1949 р.н., зав. неврологічним відділенням**

Ми працюємо у госпіталі для інвалідів війни та репресованих імені Юрія Липи, що у Винниках біля Львова. Наводимо деякі виписки з історії хвороби сестри Рафаїли-Ірини Ліпницької, яка

поступила до нас 12.09.1994 року з трофічною виразкою правої ступні. Народилася вона 23.07.1969 року у Тернополі і з дитинства постійно мала простудні захворювання. Перебуваючи у нас в лікарні, стан її здоров'я щораз погіршувався, і 23.09.94 року ми змушені були зібрати консилиум у складі восьми лікарів. Нами було встановлено важкий стан хворої з діагнозом: системна склеродермія з ураженням серця, легенів, нирок, шкіри і центральної нервової системи.

Після консилиуму хвору перевели в реанімацію. На другий день ми запросили професора Львівського медінституту пані Євгенію Зарембу, зав. кафедрою терапії № 2 факультету удосконалення лікарів. Вона підтвердила установлений діагноз консилиуму і визнала важкий стан хворої. О 20-й годині 24.09.94 року наступили патологічні судоми, пішла піна білого кольору з ротової порожнини, і хвора втратила свідомість. У той же час ми проінформували настоятельку монастиря про вкрай важкий стан хворої. Настоятелька сказала нам, що всі сестри моляться до Митрополита Андрея Шептицького за порятунок сестри Рафаїли-Ірини. Ми стверджуємо, що сталося явне чудо від Бога.

12. Сестра Магдалина Дацьків, 1911 р.н., ЧСВВ, Львів

Я народилася в селі Унів, але в сім років залишилася сиротою і о. Йосиф Схрейверс, ЧНІ, віддав мене на виховання до монастиря у село Словіта. Першу Сповідь і Святе Причастя я прийняла в дев'ять років з рук Митрополита Андрея. З того часу Шептицький завжди допомагав мені у житті. У 1924 році закінчила чотири класи гімназії в Золочеві і два роки навчалася приватно в учительській семінарії. До монастиря вступила у 1928 році. Мене часто посилали у різних потребах до Митрополита. Я була разом з іншими сестрами на його похороні. Страшно плакала, бо він був для мене духовним батьком.

Після заборони УГКЦ комуністичним режимом возила в 1946 році посилки до Києва ув'язненим Митрополиту Йосифу Сліпому, Архимандриту Климентію Шептицькому і о. Йосифу Кладочному. На четвертий раз мене заарештували і дали 8 років тюрми. Після ув'язнення працювала у Львові в лікарні по вул. Гашека в реєстратурі.

У 1992 році повністю оглухла на ліве вухо і дуже переживала за це, не знала, що робити. І ось, одного разу, йдучи по вулиці, я молилася до Шептицького: “Ви, Владико Андрею, завжди мені

помагали у житті, тож допоможіть мені нині, бо я нічого не чую!” Через годину, вертаючись назад і переходячи дорогу, раптом почула дзвінок трамваю. Я зраділа від того і дуже дякувала Шептицькому, що так швидко мене вислухав.

13. Сестра Февронія Кашевко, 1924 р.н., 3С св. Вінкентія

Я народилася в селі Уторопи Косівського району, а до монастиря вступила у 1941 році. Я захворіла у 1939 році – дістала висипку по цілому тілі. Застосовувала мазі і лікувалася та, на жаль, у двох місцях залишилися рани, які не зажили шість років. Вони мене дуже боліли і пекли, я роздирала їх до крові, а звідтам постійно витікав гній. Всі ті роки я безперестанку мусіла міняти перев'язки. Це все мене дуже мучило і я переживала, як маю далі жити на світі з такою хворобою.

Шептицького я вперше побачила у червні 1944 року. Знала, що він дуже багато постив і молився. Це був взірєць святости і жертвности для цілого українського народу. Я була на його похоронах і вночі разом з сестрами чувала біля його гробу в Соборі св. Юра. Вже відразу після смерті Митрополита Андрея у всіх нас була одна думка, що він

є в небі, а тому багато людей молилися до нього і одержували великі ласки. Так сталося і зі мною.

У 1945 році я сильно простудилася і захворіла на суглоби рук і ніг. Перебуваючи в лікарні із запаленням, я все ж таки більше переживала за рани на тілі, які стільки років не заживали. І раптом у мене з'явилася думка відбути дев'ятницю до Шептицького. В тому наміренні щодня відмовляла “Отче Наш” і “Богородице Діво”. Я сильно вірила, що він мені допоможе своїм заступництвом перед Богом. І дійсно, я ще не відбула до кінця дев'ятниці, а дві мої рани загоїлися, щезли, і тіло стало чисте. Я навіть не зауважила, як це все сталося. Після стількох років смутку я відчула неймовірну радість. Дякую нашому доброму Митрополиту Андрею за могутнє заступництво перед Богом і чудесне оздоровлення!

14. Всхм. Йосафата Вавренюк,

1912 р.н., студитка, село Унів

Я народилася на Успення Матері Божої в селі Незнанів Кам'яно-Бузького району, а до монастиря вступила у 1932 році. Схиму прийняла 1942 року в присутності архимандрита Климентія Шептицького, який потішив мене словами: “Я за сестру ніколи не забуду”. Усе своє життя я доглядала

за хворими. Коли була в новіціяті, то ходила до Митрополита Андрея по благословення, що було для мене великою радістю і честю. У 1960 році мені дали два маленьких клаптики матерії з одягу Шептицького, які я зашила і носила біля себе. Щодня відмовляла “Отче Наш” і “Богородице Діво” до Митрополита Андрея і просила в нього ласки, щоб дожити до тих часів, коли зможу повернутися назад до монастиря і там скінчити своє життя. Я мала велике довір’я до Шептицького, і дякую йому, що вислухав мої молитви.*

15. У нашому монастирі з 1930 року була схм. Акакія Венгер, яка дуже активно займалася з дітьми в дитячих садках і сиротинцях. Куди б її не послали, всюди доводила справу до кінця, оскільки була дуже обдарована і кмітлива. Внаслідок війни схм. Акакія важко захворіла. Її страшно боліла голова, довелося лікуватися в лікарні. Ми всі переживали, щоб в неї знову не повторилася та страшна хвороба. Одного разу в 1945 році вона каже до мене: “Я вже не буду хвора на ту страшну недугу, бо мені приснився Митрополит Андрей Шептицький, положив руку на голову і каже: Ти вже ніколи

* Великосхимниця Климентія-Йосафата (Марія Вавренюк) прожила 100 років!

не будеш у тій недузї”. І дійсно, після того схм. Акакія прожила понад 30 років без тієї страшної хвороби.

16. Схм. Минодора Прус, 1921 р.н., студитка, село Унів

Я народилася у селі Дичків Велико-Бірківського району Тернопільської області, а до монастиря вступила у 1953 році. Зі мною стався прикрий випадок, бо я впала і зламала ногу. Лікарі сказали, що вже не зможуть цей перелом направити, і мене забрали з лікарні. З того часу я пролежала цілий рік. У 1994 році на Різдво Богородиці, зранку, я читала книжку. Всі пішли на Службу Божу. Вже було видно, починався день. Під час читання я заплющила очі і з боєм в душі кажу: “Мати Божа!”

Відкриваю очі і виразно бачу видіння: переді мною стоїть Шептицький, так гарно вбраний, в омофорі і з гарною митрою на голові. В руках тримає хрест і каже до мене: “Треба терпіти, треба нести хрест, а все буде добре”. Від того видіння я дістала надію на те, що зможу ходити. Вирішила спробувати. На третій день після свята беру стільчик і помаленько з ним пішла. Дякую доброму Митрополиту Андрею за таку чудесну поміч.

**17. Схм. Васияна Гладка,
1949 р.н., студитка, Львів**

Я народилася у селі Козаки Золочівського району. Закінчила інститут і належала до підпільної УГКЦ. З 1969 року почала хворіти. У Києві мені зробили чотири операції на зуб. Двічі була у стані клінічної смерти. Одна операція пройшла невдало і дала негативні наслідки. У листопаді 1994 року в мене брали пункцію і встановили діагноз: рак молочної залози. Через два тижні виявили ще один вузлик. На той час я була вже шість років під наглядом лікаря-хірурга, яка сказала, що треба негайно робити операцію, бо метастази будуть розповсюджуватися по всьому тілі. Цілу годину переконувала мене і не хотіла випускати з кабінету. Я пригадала собі, що вже двічі була в стані клінічної смерти, а тому сказала, що не дам різати, бо потім буде ще гірше. Краще помру своєю смертю.

На початку грудня я твердо вирішила молитися до Митрополита Андрея. Щиро просила Господа прославити Шептицького, а також, щоб через його заступництво оздоровити мене. Якраз тоді я мала великі навантаження на роботі і зовсім забула про свою хворобу. Через тиждень, в суботу, дивлюся, а пухлини вже нема. Моїй радості не було меж. Я була надзвичайно вражена таким чудесним

оздоровленням, яке одержала від Митрополита Андрея!

18. Орися Фредина, 1965 р.н., Львів

Я народилася в Жидачеві і працювала медсестрою у Львівській обласній лікарні. У вересні 1991 року моя добра знайома монахиня-студитка Ореста Добрянська привела до нас свого рідного брата Степана, щоб його полікувати, бо мав проблеми зі шлунком. У нього були сильні болі, і він не міг нічого їсти. Я попросила лікуючого лікаря-хірурга пані Лідію Криштальську оглянути Степана. Було встановлено діагноз: виразкова хвороба шлунку з підозрінням на рак.

У п'ятницю йому сказали, щоб пішов додому помитися і приготуватися до операції, яку планували робити у вівторок. Про те, що в Степана рак, сказали його жінці і мамі, які дуже плакали, бо йому лише 33 роки, і він був єдиний, хто утримував сім'ю. Степан не розумів, чому вони плачуть. Я підійшла до нього і сказала: "Ви знаєте, у вас може бути найгірше, а тому прошу приготуватися до операції і висповідатися, як на смерть".

У Степана були зовсім малюсінські діточки, і мені було дуже важко на це все дивитися. Я почала сильно молитися до Шептицького за здоров'я

Степана і три дні просила ласки, щоб все обійшлося без операції, щоб він зцілювся у чудесний спосіб. Приходить у понеділок Степан до лікарні, його ще раз обстежують, аби уточнити місце та розмір тої виразки і де краще буде робити розріз, бо мали вирізати частину шлунку разом з раковою пухлиною.

Обстеження провела пані Лідія Криштальська і здивовано сказала: “Я не знаю, що сталося, але нічого нема, ні виразки, ні пухлини”. Крім того, інший лікар, яка провела повторно фіброгастроскопію, теж сказала, що вже вісім років тут працює, а такого випадку ще не мала. Я сприйняла все це нормально, бо сильно вірила у заступництво Митрополита Андрея і була впевнена, що так станеться.

19. Роман Горак, 1942 р.н., Львів

Я народився в Городку і закінчив Львівський університет. Зараз працюю директором музею Івана Франка. З дитинства чув багато доброго про Митрополита Андрея і мав тверде переконання, що коли до нього звернутися за поміччю в молитві, то він допоможе. Сталося так, що мені тягнули нерви з зубів. То було страшне видовище. Я думав, що трісну від болю. І ось, у 1991 році мені вкрай необхідно було тягнути три нервових закінчення.

Згадавши минулий випадок, я зрозумів, що мене чекає, і тому звернувся за поміччю до Шептицького, кажучи: “Отче Андрею, допоможіть мені, я знаю, що Ви можете допомогти, бо Ви маєте ласку в Бога”. Після цього мені витягнули ці три нервових закінчення абсолютно без болю. Я дуже зрадів, що так все щасливо пройшло і дякував Митрополиту Андрею за чудесну поміч і розказав про це своїм знайомим

20. Мирослава Кривдик, 1957 р.н., Львів

Мій батько Іван Кулицький, 1923 р.н., отримав діагноз “рак шкіри”. Мав декілька ран на спині, які лікували рентгенотерапією. Коли ж відкрилася рана на нозі, то батько категорично відмовився звертатися до лікарів. Ця рана кривавила два роки. Тоді моя мама, Віра, почала ревно молитися до Митрополита Андрея Шептицького і благати в нього помочі. Через деякий час мама отримала від родички ліки на важкозагоювані рани. Після прикладання цієї мазі у 1995 році рана загоїлася і з того часу в батька на тілі немає жодних ран. Звичайно, що це є чудо, бо як відомо в медицині рак мазями не лікується.

21. Мирослава Кміть, 1957 р.н., Львів

З малої дитини я завжди бачила перед собою чудовий і великий портрет Митрополита Андрея, який переховувала моя мама, Наталія Богдан, від тих, що її переслідували після 11-ти років ув'язнення. В 1945 році маму засудили на 25 літ за любов до України. На суді показували знімки з похорону Шептицького, де мама – студентка медінституту несла вінок. Ще раніше вона була в числі тих найкращих учениць школи ім. Шашкевича, які ходили вітати Митрополита з іменинами. Шептицький благословив діточок і давав всім цілувати великий золотий перстень з мощами святих. Після виходу нашої Церкви з підпілля я часто зі своїми дітьми ходила молитися до крипти Собору св. Юра.

Восени 1999 року важко захворів мій син Андрій. Після вірусної інфекції почалося запалення легенів. Обстеження показало жакливі результати і лікарі назначили курс сильних антибіотиків. Одночасно ми з сином ходили до крипти і гаряче молилися за зцілення. Син притулявся грудьми до гробу Шептицького і я була впевнена, що все буде добре, бо Митрополит постійно допомагає мені у педагогічній і мистецькій праці. І дійсно, через 10 днів зробили повторний рентген, який показав, що легені абсолютно чисті. Я відразу постанови-

ла, в знак подяки, описати про цю чудесну поміч, за посередництвом Шептицького. Митрополит Андрей є опікуном моєї родини, а також багатьох моїх друзів.

22. Галина Петрів, 1964 р.н., Львів

У січні 1999 року я і двоє моїх донечок захворіли грипом. До нас прийшов священник і дав книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”. В той час я була вагітна і не могла приймати ліки. Я дуже важко переношу грип, а тому всю свою надію поклала на Митрополита Андрея. Три вечори я відмовляла ті молитви до Шептицького, що є вкінці книжечки і надзвичайно швидко та легко ми виздоровіли.

23. На третю ніч мені приснився Митрополит і мелодійним, ніжним, лагідним голосом, якого я досі ще не чула, каже до мене: “Ти народиш синочка, назвеш його Васильком і все в тебе буде добре”. З того часу я твердо вирішила щодня молитися за прославу Митрополита Андрея, щоб допомагав людям і робив чуда, а мені, щоб поміг народити здорову і гарну дитину. Священник дав мені кусочок хустинки Митрополита, яку я завжди ношу при собі. Перед пологами я пішла до криниці помолитися до Шептицького. І дійсно, пологи

були напрочуд легкими, бо можу порівняти з двома попередніми. Також збулися слова Митрополита Андрея – я народила синочка і охрестила його Василь-Данило.

24. Коли народився мій синочок, то не був активним у смоктанні молока. Мене дуже боліли груди. Усі мої зусилля процідити молоко були марними. Відчай огортав душу. Боялася, що в мене мастит, а тоді доведеться різати груди. Я застановилася, почала щиро молитися до Шептицького і благати помочі. Сталося чудо. Цілу добу моє дитя з нетривалим відпочинком смоктало груди. Тим самим забезпечило собі їжу, а я уникнула операції. Дякую в молитвах Митрополиту Андрею за допомогу і прошу щоб був опікуном моєї сім'ї.

25. Увечері 2 листопада 1999 року після прогулянки моя донечка поскаржилася на біль в оці. Все очне яблуко було залите кров'ю і нестерпно боліло. На дворі темна ніч і єдине, що я могла зробити – це молитва до Шептицького. Я щиро благала Митрополита Андрея про оздоровлення дитини. З надією, що буду вислухана, лягла спати. І якою ж радістю для мене було зранку бачити, що око в моєї дитини чисте-чисте!

26. Люба Бабенчук, 1960 р.н., Львів

Я народилася у селі Витвиця Долинського району. Закінчила Львівський інститут прикладного мистецтва і працюю художником. Маю трьох синів. Під час вагітності з найменшим у 1999 році, на сьомому місяці, мене почала боліти печінка, вночі не могла спати. Лікар казав терпіти до пологів, а тоді лікувати. Ситуація була безвихідна, але я мала книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрія” і почала молитися до Шептицького. За кілька днів печінка перестала мене боліти. Перед самими пологами я відвідала могилу нашого Великого Митрополита і він обдарував мене всілякими ласками в часі важкого випробування. Дякую Богу за все і тепер часто молюся до Шептицького за себе і своїх дітей.

27. Тетяна Боднарчук, 1980 р.н., Львів

У листопаді 2001 року я перестудила праве вухо. Сильно боліла права частина голови і почало текти з вуха. Я зажурилася і в неділю 18 числа пішла молитися на могилу Шептицького. Припала на коліна і змовила вервичку за тих, хто просив мене за них молитися, пізніше в різних наміреннях, а тоді вже за оздоровлення вуха. Змовила “Отче Наш”, “Богородице Діво” і приклала вухо

до гробу. Чую болить. Вдруге змовила і подумала: по вірі вашій буде вам дано, а після третього разу сказала: хай буде воля Божа. Якщо Бог хоче, щоб я терпіла біль, то я потерплю, а якщо Бог хоче зробити чудечко, то я про це розповім усім.

Встаю з колін, аби вже йти, як раптом серцем чую зрозумілий і чіткий голос Шептицького, що до завтра вухо буде здорове. Я, аж завмерла на якусь мить і сама не розуміла, що зі мною сталося. Однак не мала жодного сумніву, що до завтра вухо буде здорове. З неділі на понеділок я дуже міцно спала і прокинулась посеред ночі від того, що мене перестало боліти вухо. В одну мить немов би хто рукою зняв весь біль. Зранку пішла до церкви і пожертвувала Службу Божу, як подяку Митрополиту Андрею за чудесне оздоровлення.

28. Оксана Середюк, м. Івано-Франківськ

Особливу подяку складаю Шептицькому, до якого молилася, щоб за його молитвами Господь дарував мені ласку стати матір'ю. І Митрополит Андрей не забарився: через дуже короткий час я відчула, що завагітніла. Хоч було важко виносити дитину, бо тричі лежала в лікарні, але з Божою допомогою я щасливо народила здорову дівчинку, яку назвала Марією.

29. Василь Черневич, 1966 р.н., Камінець-Подільський

Я щиро і ревно просив нашого небесного заступника і опікуна Митрополита Андрея, щоб доніс мою молитву до престолу Всевишнього та випросив у Господа ласку материнства для моєї жінки Людмили. Вже три роки ми хотіли другої дитини, але дружина не могла завагітніти. І раптом сталося чудо! В скорому часі жінка сказала мені, що вона при надії. Я щодня молився 5 разів “Отче Наш” і 5 разів “Слава Отцю і Сину і Святому Духу...” П’ятого листопада 2001 року народилася донечка, яку ми назвали Марією, на честь Пресвятої Богородиці. Щиро дякую Богу і Митрополиту Андрею за уділені ласки та вислухані молитви.

30. Лілія Кондратюк, 1972 р.н., с. Дмитрівка Теофіпольського району Хмельницької області

У 1997 році я важко захворіла. В мене була постійна температура 37,3°C, боліла голова і мала прискорене серцебиття. Їздила лікуватися в Хмельницький і до Києва, однак ніхто з лікарів не міг встановити діагноз. Це все тривало п’ять років. У березні 2002 року моя подруга Юлія Савчук приїхала зі Львова і дала мені книжечку

“Чудесні дарунки Митрополита Андрея”. Я прочитала і дала обітницю: як тільки виздоровію, то поїду на могилу Шептицького подякувати. Також буду старатися написати про це оздоровлення, щоб інші люди теж могли рятуватися молитвами до цього Великого Праведника. Два тижні я молилася до Митрополита Андрея і стала здоровою. Дякую Шептицькому за чудесне зцілення. З того часу завжди до нього молюся за себе і родину. У жовтні 2002 року я виконала свою обітницю.

31. Уляна Маркевич, 1959 р.н., Львів

Я народилася в Комарно Городоцького району. У 1998 році потрапила під скорочення в науково-дослідному інституті. Для мене, чоловіка і двох дітей настали важкі часи. Я шукала роботи, але всюди невдача. В стані відчаю прийшла до священника і сказала: “Отче, я впаду перед Вами на коліна, допоможіть мені знайти роботу!” Отець посміхнувся і каже: “Йди в крипту до Шептицького, стань на коліна і в наміренні роботи змов вервичку”. Прийшла я до крипти і ревно помолилася над гробом Митрополита Андрея. Коли повернулася додому, то мала дивний спокій. Прилягла на хвилину, але незабаром мене розбудив телефонний дзвінок. Мені запропонували роботу. Я згодилась

і подумала, що то чудо! Згодом пішла до крипти подякувати Шептицькому за таку ласку.

32. Петро Нев'ядомський, 1987 р.н., Львів

Я належу до Вівтарної Дружини при храмі Всіх Святих Українського Народу. У 1998 році познайомився на вулиці з хлопцем Романом, якому було 16 років. Вже чотири роки він пив, кутив і крав гроші вдома та на базарах. Батько заборонив мені з ним зустрічатися. Я подарував Роману книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”. Роман прочитав її і почав молитися до Шептицького, щоб допоміг йому вилізти з того болота гріхів та змінити життя. Через два тижні я зустрів Романа і він мені сказав, що кинув пити, курити і красти.

Тепер ходить до церкви св. Юра і хоче стати священником як Митрополит Андрей. У 1999 році Роман поїхав до Польщі, ближче до німецького кордону. Написав мені звідти листа, що працює і складає пожертви на бідних дітей та піклується ними. За таку переміну життя дякує заступництву Митрополита Андрея Шептицького.

33. Вячеслав Білецький, 1966 р.н.

Я народився в Ковелі і закінчив військове училище. В армії був запеклим атеїстом, а потім життя

пішло шкереберть. Перебуваючи в тюрмі почав ходити до церкви, бо колись, ще малим, мене охрестили. Мені припала до душі проповідь священника і я висповідався. А згодом зі мною стався цікавий випадок. Десь біля півроку в мене боліло вухо і з нього текло. Я не міг спати по ночах і погано чув, а в санітарній частині не було ніяких лікарських препаратів.

Одного разу священник роздавав після Служби Божої іконки Шептицького і казав молитися до нього. Я тричі на день читав ту молитву, яка була на іконці і просив помочі в Митрополита Андрея. Приблизно через три тижні біль щез і перестало текти. Мені здавалося, що я вдруге на світ народився! І все це завдяки молитвам до Шептицького.

34. Ігор Лебідь, 1978 р.н.

Я народився в селі Новострілища Жидачівського району. В мене було важке дитинство і через батьків-пияків вже вдруге сиджу в тюрмі. Вони мене і посадили, бо я не міг миритися з тим, що бачив перед собою. В березні 2002 року в мене зробився поліп як горошина у вусі, почав наривати і сильно боліти. Підходжу на Службі Божій до священника і кажу, що йду на операцію. Отець пора-

див мені молитися до Шептицького і дав мені книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”.

У квітні мене поклали до лікарні і сказали, що терміново треба вирізати поліп, операція буде складна і не дають гарантії на життя. Я відмовився від операції і почав молитися до Митрополита Андрея тими молитвами, що в кінці книжечки. Два тижні безперестанку я молився в лікарні і ще тиждень в зоні. Одного ранку чую, що вухо не болить і нема поліпа. Я зрозумів, що то сила Божа і поміч Шептицького.

А ще маю акафіст “Подяка Пресвятій Тройці”, а там такі слова: “Нагостри мій слух, щоб у всі хвилини життя мого я чув Твій таємничий голос і до Тебе, всюдисущого, взивав”. Сьогодні моє вухо здорове і то є ласка Божа через Митрополита Андрея. Лікар здивувався, викликав мене, щоб подивитися. Я кажу йому, що нічим не лікував, бо до мене ніхто не приїжджає. Я залишився один з Богом і братами по вірі, бо з ними молюся і ходжу в церкву.

35. Галина Роздольська, 1951 р.н., Львів

Вже давно молюся за прославу Шептицького, а коли прочитала “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”, то з того часу щохвили дістаю чудесну

поміч. У лютому 1999 року мій син Тарас потрапив під скорочення. Я почала просити Митрополита Андрея, і все обернулося так, що син залишився на тому самому заводі, тільки під іншим керівництвом, з більшою зарплатою та легшим режимом роботи.

36. Ще з 1992 року я молилася до Шептицького за навернення і спасіння душі мого брата-пияка. Він дуже заплутався у гріхах і чути не хотів за Сповідь. Але я настирливо молилася. У вересні 2001 року вперше у житті попросив прощення в мамі за свої вчинки і це принесло їй велику радість. Пізніше висповідався і в короткому часі відійшов у вічність. Я переконана, що це результат могутнього заступництва Митрополита Андрея.

37. Наталя Мельник, 1975 р.н., Львів

Два роки ми з чоловіком ніяк не могли придбати житло. Одного разу я йду по вулиці зажурена і зустрічаю священника. Він дав мені книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”. Колись мій дід мав добрі сусідські відносини з родиною Шептицьких у Прилбичах. Я відразу, з великою цікавістю прочитала книжечку, почала молитися до Митрополита Андрея і тут же дістала поміч. У нас

були гроші на двокімнатну квартиру, а купили аж 4-х кімнатну, за ті самі гроші. Хіба не чудо? Дякую Шептицькому за таку знахідку для нашої родини.

38. Святослав Виджак, 1960 р.н., Львів

Я 15 років не мав де жити зі своєю сім'єю. Одного разу мені приснився сон, після якого, ми з дружиною цілий рік сильно молилися до Шептицького і одержали старенький будинок у власність. Те, що своїми силами і розумом ми з дружиною не могли вирішити за 15 років, з ласки Божої, допоміг нам Митрополит Андрей. Відтоді величаємо його не інакше як – святий!

39. Отець-декан Володимир Юськів, 1957 р.н., селище Великі Мости

Восени 2001 року в Белзькому деканаті до мене звернулася за порадою одна жінка з донькою Наталею. Два роки після шлюбу Наталя не вагітніла, а тепер, перебуваючи на восьмому місяці, в неї виникла смертельна небезпека. Лікарі, після неодноразового ультразвукового обстеження, виявили складну легеневу патологію. Дитина живе і розвивається тільки за рахунок матері, а після народження вона відразу загине, бо не зможе самотійно дихати. Крім того в будь-яку мить плід може

завмерти і тоді виникне загроза для життя матері. Лікарі настирливо радили зробити аборт.

Біль і розпач переповнив серце мами і доньки, які є практикуючими християнами. З дитинства Наталя дотримувалася Божого Закону, належала до молодіжного братства і ось тепер стоїть перед страшним вибором. Я порадив їй покластися на Божу волю і просити заступництва Митрополита Андрея, бо якраз 2001 рік Церква проголосила роком Шептицького. В цьому наміренні молилася вся наша парафія, священники з деканату і родина Наталі.

Перед пологами Наталя поїхала до Собору св. Юра, щоб помолитися на могилі Шептицького. Вислухала Службу Божу, висповідалася, прийняла Святе Причастя і гаряче молила Бога за чудесне оздоровлення для прослави Митрополита Андрея. І ось, 22 жовтня, приходить до мене мама Наталі і зі сльозами на очах каже, що Бог вислухав молитви своїх дітей, бо хлопчик народився живим! Акушерка відразу його охрестила. Питаю, як назвали? – Андрій, – відказує бабця, – в честь Митрополита Андрея, інакше й не могло бути! А 29 жовтня я довершив чин Хрещення.*

* Сьогодні Андрій вже дорослий і побожний хлопець.

40. Марія Труш, 1978 р.н., м. Червоноград

У 2012 році я завагітніла третьою дитиною і на шостому тижні лікар налякав мене, що є ознаки загрози викидня. Терміново треба лягати в лікарню. Не хотів мене відпускати додому. А як це зробити, коли вдома ще двоє малих дітей. Я відразу звернулась до священника і ми попросили помочі в Митрополита Андрея, який дуже допомагає вагітним жінкам. Отець поблагословив мене і сказав, що я народжу здорову дитину. Я постійно молилась до Шептицького, а тому щасливо виносила дитину і 24 квітня 2013 року народила дівчинку, якій дала ім'я Віра. Дякую священнику за науку і молитви.

41. Через тиждень після народження дитини я пішла на ринок щось купити, бо надходили Великодні свята. Я несла на руках старшу донечку, а на ринку взяла ще й важкий пакет з продуктами. Після цього в мене почалася кровотеча. Чоловік хотів викликати швидку допомогу, а я кажу йому: ні, все буде добре! Лягла на ліжко, взяла “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”, поклала на живіт і молилась. Таким чином я повністю зцілилася.

42. В березні 2013 року моїй Надійці було два роки і сім місяців. Вона захворіла і мала високу температуру 38,9°C. Я домовилась з Митрополи-

том Андреем Шептицьким, що як внормується в дитини температура, то я занесу 100 гривень на розмалювання храму св. Йосафата. Дякуючи Богу, через заступництво Митрополита Андрея, дитина зцілилась.

43. У 2014 році мій син Андрійко, який мав десять років, впав на стадіоні і поранився. Він прийшов додому переляканий і плакав, бо з рани між ребрами текла кров. Але я взяла книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”, поклала на рану і помолилась за зцілення сина. Після цього ми пішли до лікаря і там зробили перев’язку. Рана дуже швидко і гарно зажила.

44. Світлана Корнелюк, 1978 р.н., Червоноград

Я закінчила університет і працюю вчителькою. В юнацькому, а пізніше у зрілому віці, я відчула, що хочу стати монахиною, бо цей світ мене не цікавив. Однак батьки, як і всі рідні були проти. Я пізно вийшла заміж, у 27 років, і дякуючи Богу виховуємо з чоловіком двох синочків. Десять років мріяла про донечку і десь глибоко в душі я відчувала, що Господь нам пошле її. Але три роки тому у мене почалися проблеми зі здоров’ям: високий тиск, виразка шлунку, каміння у жовчному, боліли нирки і підшлункова. Доля звела мене зі священ-

ником, який подарував мені книжечку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея”.

Я не хотіла жити у гріху з чоловіком, а тому здалася на Божу волю і в 2015 році завагітніла. Одночасно я раділа, що стану матір'ю, але переживала, чи зможу виносити дитину. З двома дітьми я мала токсикоз і лежала на підтримці. Цього разу токсикоз був ще важчий і більше 30 днів я приймала крапельниці. Не їла і майже не пила від 28 лютого до 6 квітня. Рвала жовчю і кров'ю, схудла на 8 кг за три тижні. Мені відмовила підшлункова і решта органів. Особливо сильний біль був у п'ятницю, але саме тоді Господь давав найбільшу духовну силу. Мої близькі, крім чоловіка, наполягали, щоб я зробила аборт, але я молилась до Шептицького і вірила, що Бог мене не залишить.

Священник теж молився за мене і це додавало мені сили. Просив, щоб і я молилася до Шептицького. Перед Благовіщенням я гаряче молилася акафіст до Митрополита Андрея і просила, щоб Господь хоч на один день підняв мене з ліжка, аби 7 квітня піти до церкви.

В той час я відчула, як у кімнаті дуже сильно і приємно пахне миром. Біля своєї голови я духом побачила сильну і могутню постать Митрополита

Андрея. Мир і спокій огорнув мою душу. Внутрішній голос мені сказав: завтра ти будеш здорова.

І дійсно – на Благовіщення сталося чудо! Я вперше піднялася з ліжка і цілком здоровою пішла до церкви, щоб подякувати Богові за вислухані молитви. Всю вагітність я молилася акафіст до Шептицького і молитву прослави. З Божою поміччю я виносила дитинку. Весь час я відчувала присутність Митрополита Андрея у своєму житті. Зранку 25 жовтня, в лікарні, я пішла до каплички на Службу Божу. Прийняла Святе Причастя і через декілька годин на світ Божий народилася донечка Даринка.

Я безмежно вдячна за це Господу Богу і Матінці Божій. Дякую за дар материнства і народження здорової дівчинки. Дякую за зустріч зі священником і за те, що дав мені цю книжечку. Дякую Шептицькому за вислухані молитви і заступництво перед Богом, за щасливі і легкі пологи. Зараз я теж продовжую молитися до Митрополита і відчуваю його опіку. Нехай буде прославлений праведний Андрей Шептицький як на небі так і на землі!

**45. Оксана Павлишин, 1984 р.н., село Хишевичі
Городоцького району Львівської області**

Книжку “Чудесні дарунки Митрополита Андрея Шептицького” мені подарували на четвер-

тому місяці вагітності. Від читання цієї книги в мене зростала віра в могутнє заступництво Шептицького перед Богом. Я часто ставила її на життє і молилася до Митрополита Андрея, щоб поміг мені щасливо перебути вагітність і народити здорову дитину.

На сьомому місяці вагітності 26.10.2015 року о 23.00 годині в мене почалася сильна кровотеча. Я швидко зібрала речі, взяла з собою книжку про Шептицького і поїхала в лікарню до Городка. Коли мене привезли в пологовий будинок, то черговим лікарем був Шкурпило Сергій Анатолієвич. Він оглянув мене і сказав, що в дитини не вислуховується серцебиття, і що то вже все – надії на життя дитини скоріше всього немає. Лікар сказав, що я втратила багато крові і треба швидко рятувати мене, робити кесарів розтин і забирати мертвий чи живий недоношений плід, бо ситуація може закінчитись фатально для мене.

Він викликав лікаря УЗД, щоб можна було визначитися в якому стані є дитина. Медперсонал готував операційну, а мене поклали на каталку і робили додаткові обстеження. Також чекали на інших лікарів. Я зрозуміла, що можу втратити дитину, а тому почала ревно молитися до Митрополита Андрея Шептицького і просити його заступництва

перед Богом, щоб моя дитина вернулася до життя. Я молилася раз за разом “Отче наш”, “Богородице Діво” і в одну мить кровотеча зупинилася. Раптом я почула рухи своєї дитини. Моя дитина воскресла до життя! Я на весь коридор крикнула, що чую рухи дитини! Лікар сказав: “Спокійно, зараз зробимо УЗД”. Мене привезли в кабінет УЗД, а там апарат показав відшарування плаценти і низьке її розташування. Серцебиття у дитини було добре.

Мене відвезли до палати і цілу ніч капали капельницю. Я весь час молилася і дякувала за поміч. Через кілька днів мене почала сильно боліти спина, бо лікар казав лежати і не робити різких рухів. Я вже не витримувала болю і хотіла якось змінити положення. Однак боялась повернутися на бік, щоб не почалася знову кровотеча.

Я взяла книжку, притулила до спини і помолилася до Шептицького, щоб мене перестала боліти спина. Після цього заснула міцним сном. Наступного ранку я навіть не помітила, що спина вже не болять. Коли до мене прийшов лікар, то сказав, що в мене сильний Ангел-Хоронитель. Я дуже вдячна Митрополиту Андрею Шептицькому за його заступництво перед Богом і чудесну поміч у порятунку моєї дитини.

Андрій Павлишин, 1978 р. н.

Коли я виходив з палати, то зустрів лікаря Шкурпила Сергія Анатолійовича. Я спитав його про стан здоров'я жінки і дитини. Він відповів мені, що зараз все добре, бо привезли її в дуже критичному стані. В неї дуже сильний Ангел-Хоронитель, бо ситуація змінилась за секунди. Лікар взяв стетоскоп, приклав до живота дружини і дав мені послухати як б'ється серце нашої дитини. Я виразно чув серцебиття, а лікар сказав, що коли привезли жінку, цього стукоту не було зовсім.

З ласки Божої, 15 грудня 2015 року, Оксана щасливо народила хлопчика, якого ми охрестили Матвій-Микола. Дякуємо Богові за Його милосердя до нас, а Митрополиту Андрею Шептицькому за могутнє заступництво і чудесну поміч!

Молитва за прославу Митрополита Андрея

О, мій Боже, з глибини душі кланяюсь перед Твою безмежною Величчю. Дякую Тобі за ласки і дари, що ними Ти наділив Твого вірного слугу праведного Митрополита Андрея Шептицького. Прошу Тебе: прослав його також і на землі. В тій цілі благаю Тебе: уділи мені у Своєму Батьківському милосердді ту ласку (...) про яку я Тебе покірно прошу. "Отче Наш", "Богородице Діво".

Акафіст до Ісуса Христа за прославу Митрополита Андрея

Кондак 1

Всемогутній Володарю, наш Творче і Господи!
Ми, найостанніші з рабів Твоїх, приносимо Тобі
оцю подячну і благальну пісню! А Ти, Владико,
що дав нашому народові дар неоціненний – слугу
Твого Митрополита Андрея – зволь прославити
його і на землі, щоб могли ми кликати:

Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Ікос 1

Господи Всесильний, наш Пресвятий Владико!
Ти покликав Собі на службу з нашого народу
Митрополита Андрея Шептицького. І наділив Ти
його, Прещедрий, багатими дарами. А він, на по-
клик радо відповівши, служив Тобі, Предвічний,
усім єством своїм. Тож просимо Тебе, прослав,
прослав його і на землі, щоб могли ми сміливо
взивати:

Радуйся, вірний слуго Божий Андрею,
Радуйся, бо ти змалку почув поклик Господа,
Радуйся, бо ти радо пішов за цим покликом,

Радуйся, бо ти твердо тримався дороги Христової,
Радуйся, бо служив ти всім серцем Творцеві,
Радуйся, бо відрікся ти себе самого,
Радуйся, бо взяв ти на себе свій хрест,
Радуйся, бо ти Христа-Спаса наслідував,
Радуйся, бо любе ярмо одягнув ти,
Радуйся, бо прийняв ти тягар добровільно,
Радуйся, бо ти витримав в добрім до смерти,
Радуйся, бо ти був світлом для світу,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго Христовий!

Кондак 2

Отця духовного й доброго пастиря дав Ти нашому народові, Всеславний Господи, і довгі роки дбав Митрополит Андрей про кожну овечку зі стада, яке довірив Ти йому, Предивний! Тай тепер ми повсякчас відчуваємо його благодатні молитви за всіх, що кличуть до Тебе: “Алилуя!”

Ікос 2

Слуга Твій вірний Митрополит Андрей просив у Тебе, Боже наш, дару мудрости, і Ти вислухав щире моління. Тож, щедрість Твою подивляючи, благаємо: прослав його і на землі, щоб ми співали:

Радуйся, Богом нам даний пророче,
Радуйся, Мойсею народу українського,
Радуйся, бо Господь наділив тебе мудрістю,
Радуйся, бо отримав ти дар неоціненний,
Радуйся, бо отримав ти мудрість вподобання
Божого,
Радуйся, бо волю Господню сповняв ти доско-
нало,
Радуйся, бо розумів ти, до чого покликаний,
Радуйся, бо шукав ти Господньої слави,
Радуйся, бо ходив ти стежками Христовими,
Радуйся, бо ти дорогою правди ходив,
Радуйся, бо не збочив ти й кроку зі шляху,
Радуйся, бо ти Церкву провадив до Бога,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 3

Пресвятий наш Творче, у безмірній Своїй милості доброго садівника послав Ти у виноградник Твій, і він у поті чола старанно доглядав його, щоб кожна гілочка прославляла Тебе добірними плодами, співаючи: “Алилуя!”

Ікос 3

Отче наш Небесний, Ти зволив – і праця слуги Твого Андрея не пропала – бо ж довірений йому

виноградник стійко переніс і люті морози сибірського заслання, і темряву катакомб. Ти дозволив йому плодоносити навіть у ті страшні роки! Прослав же, прослав слугу Свого й на землі, і ми заклинемо:

Радуйся, добрий Господній городнику,
Радуйся, бо добре служив ти Творцеві,
Радуйся, бо виноградник зберіг ти Господній,
Радуйся, бо ти гартував юні пагінці,
Радуйся, бо мудрим був ти у радості,
Радуйся, бо в смутку не тратив ти мудрости,
Радуйся, бо пізнав ти ціну життя тлінного,
Радуйся, бо ти розумів славу вічності,
Радуйся, бо ти будував словом і ділом,
Радуйся, бо ти прикладом вчив терпеливості,
Радуйся, бо ти прикладом вчив страху Божого,
Радуйся, бо шукав ти Єдиного Господа,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 4

Духом убожества наділив Ти слугу Свого, Спасе наш, тож своїм життям показав він нам, як маємо відрікатися від земних дібр і збирати собі скарби нетлінні, співаючи Творцеві: “Алилуя!”

Ікос 4

Ісусе Христе, Сину Божий! Воістину море благодаті вилив Ти на слугу Свого Митрополита Андрея, тож прослав, прослав його і на землі, і ми єдиними устами закликаємо:

Радуйся, святителю Христовий Андрею,
Радуйся, бо отримав ти мудрість убоztва,
Радуйся, бо ти пізнавав дійсні вартості,
Радуйся, бо ти збирав скарби правдивії,
Радуйся, бо ти відкинув багатства земнії,
Радуйся, бо пізнав ти всю неміч людськую,
Радуйся, бо ніколи не був самовпевнений,
Радуйся, бо завжди уповав ти на Господа,
Радуйся, бо ти свідок Христа правдивий,
Радуйся, бо воістину ти преблаженний,
Радуйся, бо твоє Царство Небесне,
Радуйся, бо вінчався ти вінцем нетлінним,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 5

Предобрий Господи, Ти вислухав молитви Свого слуги Митрополита Андрея і дав йому дар сердечного розкаяння, дар досконалого жалю, дав мудрість самопожертви. Тож дякуємо Тобі за це, співаючи: “Алилуя!”

Ікос 5

Ревно служив Тобі слуга Твій Андрей, о Владико, приносячи в жертву Тобі сльози-перли за свій народ, за батьківську віру. Тож прослав, прослав його і на землі, і ми заспіваємо зі сльозами радості:

Радуйся, заступниче наш перед Господом,
Радуйся, бо ти проливав сліз потоки,
Радуйся, бо сльози ти лив за народ свій,
Радуйся, бо народні гріхи ти оплакував,
Радуйся, бо купіль духовну вчинив ти своїми сльозами,
Радуйся, бо умивав ти упадки народу українського,
Радуйся, бо Владиці ти чистим народ свій представив,
Радуйся, бо Господь наш прийняв твою жертву,
Радуйся, бо через тебе потіхи зазнаємо,
Радуйся, бо через тебе наші сльози осушаться,
Радуйся, бо Володаря ти ублагаєш,
Радуйся, бо благодаттю Україна наповниться,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго Христовий!

Кондак 6

О Владико Чоловіколюбче! Не злічити дарів, якими наділив Ти вірного слугу Свого Митропо-

лита Андрея! Тож його молитвами глянь ласка-
вим оком і на нас, грішних, що взиваємо до Тебе:
“Алилуя!”

Ікос 6

Спасителю наш і Господи! Як маємо дякувати
Тобі за воістину святий образ побожності, лагід-
ності, смирення, який явив Ти особою Митропо-
лита Андрея? Прийми ж, Владико, нашу подячну
пісню і прослав, прослав слугу Свого, щоб ми
співали:

Радуйся, Богомудрий Андрею!

Радуйся, бо ти лагідність втілена,

Радуйся, бо ти правило віри,

Радуйся, бо ти образ побожності й здержли-
вості,

Радуйся, бо дана тобі мудрість апостольська,

Радуйся, бо маєш ти мудрість священничу,

Радуйся, премудрий Святих Тайн служителю,

Радуйся, молитви кадило пахуче,

Радуйся, мудрістю жертви наділений,

Радуйся, бо ти мудрість хреста розумієш,

Радуйся, бо збагнув ти мудрість умиротворення,

Радуйся, бо слід твій земля не забуде,

Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго Хри-
стовий!

Кондак 7

Любов'ю серця служив Тобі, о Всесильний,
Митрополит Андрей, тож його молитвами об'єднай любов'ю і нас, грішних, що співаємо Тобі:
“Алилуя!”

Ікос 7

Ангельське життя на землі наслідуючи, від юних літ і до кінця днів своїх прагнув Митрополит Андрей лише справедливости, лише правди Твоєї, Господи! Тож прослав, прослав його на наших престолах, щоб могли ми співати:

Радуйся, преподобний наш отче Андрею,
Радуйся, бо ти досягнув життя ангельського,
Радуйся, бо ти прагнув лише справедливости,
Радуйся, бо шукав ти скрізь правди Христової,
Радуйся, бо тобі чуже лицемірство,
Радуйся, бо незнана тобі двоєдушність,
Радуйся, бо ти правдою скрізь керувався,
Радуйся, бо служив ти в усі часи істині,
Радуйся, бо гидка тобі заздрість і ненависть,
Радуйся, бо ти мудрість покори лелівав,
Радуйся, бо ти переміг себелюбство,
Радуйся, бо не був ти рабом самовивищення,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго Христовий!

Кондак 8

Велика й превелика милість Твоя, Господи, з якою так щедро вилив Ти благодать на слугу Свого Андрея. Тож його молитвами помилуй нас, грішних, що кличемо Тобі: “Алилуя!”

Ікос 8

Святими ділами любови, неустанною молитвою і щедрою милостинею виявляв Тобі, Спасителю, любов свою Митрополит Андрей. Тож прослав, прослав його і на землі, і ми з вдячністю закликаємо:

Радуйся, Андрею, істинний друже Господній,
Радуйся, бо ділами любов оживляв ти,
Радуйся, бо чинив ти діла милосердя,
Радуйся, бо ти милість являв повсякчасно,
Радуйся, народних скорбів охоронче,
Радуйся, опікуне народного генія,
Радуйся, хранителю слави української,
Радуйся, апостоле правди й науки,
Радуйся, вдовиць і сиріт обороно,
Радуйся, утіхо всіх бідних і немічних,
Радуйся, прибіжище всіх переслідуваних,
Радуйся, притулку всіх гнаних і кривджених,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 9

Лагідністю, зичливістю, щедрістю нагородив
Ти слугу Свого Андрея, ласкавий Творче! Тож
його молитвами дай мир і любов нашому народо-
ві, щоб ми єдиним серцем і єдиними устами співа-
ли Тобі: “Алилуя!”

Ікос 9

Усі сили, все життя своє посвятив Митропо-
лит Андрей справі злуки Церков, щоб збулося
Твоє бажання, Владико, і був один Пастир і одне
стадо. Прослав же, прослав його на землі, і наша
єдина Церква заспіває:

Радуйся, Андрею, апостоле єдності,
Радуйся, преславний Христовий служителю,
Радуйся, носителю миру і спокою,
Радуйся, незгод і розколів поборниче,
Радуйся, наділений Божою мудрістю,
Радуйся, Церкви достойний світильниче,
Радуйся, миротворче блаженніший,
Радуйся, віри батьків обороно,
Радуйся, обличителю сили ворожої,
Радуйся, воїне миру прелагідний,
Радуйся, речнику єдності братньої,
Радуйся, любови святої подвижниче,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 10

Господи Ісусе, Божественний Спасителю! Переслідування, ув'язнення, наругу перетерпів за ім'я Твоє Митрополит Андрей. Навіть після смерти вороги безчестили його пам'ять, бо служив Тобі. Тож молитвами вірного слуги Твого дай правдиву волю Україні, що взиває до Тебе: "Алилуя!"

Ікос 10

Ув'язнений, понижений, переслідуваний не відрікся батьківської правдивої віри слуга Твій, Христе, Андрей, і стійкістю своєю багато овець навернув до кошари Петрової. Прослав же, прослав, о Триєдиний, його на землі, щоб Вселенська Церква закликала:

Радуйся, Андрею, Христа ісповідниче.

Радуйся, бо за правду ти був переслідуваний,

Радуйся, бо тебе ув'язнили за істину,

Радуйся, бо за ім'я Господнє терпів ти,

Радуйся, правдивої віри опоро,

Радуйся, бо не зрадив ти Христа-Учителя,

Радуйся, бо не дав ти поцілунку Юдиного,

Радуйся, бо не став ти віровідступником,

Радуйся, бо бажав ти вінця мученика,

Радуйся, бо ти виконав волю престолу Петрового,

Радуйся, бо життя досконало прожив ти,
Радуйся, бо щодень ти горів для любови,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 11

Сину Божий, предвічна Премудросте! Слуга
Твій Митрополит Андрей свідчив про Тебе, Все-
вишній, монашими чеснотами, святістю священн-
ства, мудрістю благовістування. Тож його молит-
вами пошли народові нашому, о Недослідимий,
святих, ревних і достойних пастирів, щоб вели нас
до Тебе, кличучи: “Алилуя!”

Ікос 11

Воістину благословив Ти рід Шептицьких,
о Всемогучий, і слугу Свого Андрея вчинив Ти
гідним наслідником його предків – Владик. Тож
прослав, прослав на землі Андрея-Митрополита,
о Всесильний, щоб ми співали:

Радуйся, Андрею, служителю святого Жертов-
ника,
Радуйся, пастирю повний дарів Духа Святого,
Радуйся, послідовниче Варлаама праведного,
Радуйся, приснославних Атаназія і Лева наслід-
ниче,

Радуйся, бо ти збагнув мудрість історії,
Радуйся, бо справу Отців ти продовжував,
Радуйся, бо скріплював ти Церковні підвалини,
Радуйся, бо відновив ти чернецтво прадавнє,
Радуйся, отче Андрею, з Великим Василієм,
Радуйся, отче, вкупі з Теодором Студитом,
Радуйся, Богомудрий наставниче іноків.
Радуйся, ворога-змія сміливий поборниче,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 12

О незбагненний і дивний у святих Своїх Боже наш! Безнастанно мав Ти в опіці Митрополита Андрея і привів Ти його дорогами правди, любови й справедливости до Своїх чертогів. Тож молитвами святими слуги Твого просвіти, збережи і благослови народ український, що кличе Тобі: “Алилуя!”

Ікос 12

Господи Вседержителю! Любов, честь і славу приніс Тобі добрий і вірний слуга Митрополит Андрей Шептицький. Прослав, прослав його і на землі, Владико, і ми, його заступництва благаючи, закличемо:

Радуйся, отче Андрею, блаженний і праведний,
Радуйся, отче Андрею, перед престолом Слави,
Радуйся, бо світильник твій був завжди наповнений,
Радуйся, бо світло твоє сяє правдою,
Радуйся, соле землі, що не звітріла,
Радуйся, бо служив ти єдиному Богові,
Радуйся, бо Любові предвічній служив ти,
Радуйся, бо палав ти любов'ю жертовною,
Радуйся, бо не тлів, а горів ти,
Радуйся, бо ти слово Боже виконував,
Радуйся, отче Андрею, у вічності,
Радуйся у насолоді із Господом,
Радуйся, праведний Андрею, вірний слуго
Христовий!

Кондак 13

О Всехвальний наш Творче! Прийми нинішнє
моління наше молитвами слуги Твого Андрея!
І пошли нам благодать, про яку смиренно благаємо,
співаючи Тобі: “Алилуя!”

Молитва

О пресвітла єдина Любове! Молитвами слуги Твого праведного Митрополита Андрея, глянь ласкаво на Україну, наш Спасителю, на Церкву нашу і народ, що його Ти полюбив! Дай нам у безмірній Своїй милості дар мудрости, дар єдності, дар любови!

Нехай навіки згине розбрат і ненависть з-поміж нас, нехай щезне темрява злоби і гніву! Нехай розвіється як дим усяке зло, щоб ми з'єднані Тобою, Христе, єдиним серцем і єдиними устами прославляли й оспівували пресвяте і величне ім'я Твоє Отця, і Сина, і Святого Духа! Амінь.

Молитва Митрополита Андрея до Пресвятої Богородиці

Пресвята Діво Маріє, коли Твій Син умирав на хресті, поручив Тобі всіх нас людей, що серед страждань і гріхів живемо на цій долині сліз. Багато з нас не часто до Тебе прибігають, багато з нас мало Тебе знають. Та сьогодні стаємо у Твоїх стіп, щоб зачерпнути в Тебе чогось із тієї потіхи, якою воскреслий Христос потішив Тебе.

Ми ж діти Твої – благослови нас і дай нам усе те, чого нам до спасіння треба, щоб наше життя могло бути правдиво християнським! Благослови нашу Батьківщину, благослови весь український народ. Благослови всі наші родини, дай їм дочасний добробут та здоров'я, а ще більше Божу благодать і чесноти християнського життя.

Поблагослови кожного з нас на подвиги, на труднощі, на боротьбу християнського життя. Випроси нам великих святих, героїв християнської любови. Дай нам багато святих батьків, які вели б численне потомство дорогами християнської мудрости і справедливости.

Дай нам багато святих матерів, щоб виховували дітей у Божому страху, в любові до свого народу і любові до ближнього. Дай нам матерів, повних геройської любови, які ту любов передали б дітям і внукам та не боялися тягарів материнства.

Захисти нас від усіх небезпек та гріхів, які могли би нас зводити на бездоріжжя невірства, єресі або ненависти. Дай нам мужніх провідників на церковній і народній ниві, а над усе дай нам бути правдивими Твоїми дітьми, Тебе як Матір любити, і бути вірними до смерти Христовій вірі та Його святій Церкві. Амінь.

Свята Церква радить, напоумляє і просить причащатися і сповідатися щонайменше чотири рази в році, а наказує раз на рік. І хто того наказу не слухає, той тяжко грішить непослухом супроти Церкви і грішною байдужістю про своє спасіння; той грішить проти самого себе; шкодить своїй душі; той поводитьсь з душею так, як людина, що дає тілові отруту.

Праведний Митрополит Андрей

Релігійне видання

о. Ігор Цар

**Чудесні дарунки
Митрополита Андрея**

Видання третє

Набір: *Ольга Кульматицька*
Коректор: *Розалія Рибчанська*
Літературний редактор: *Іванна Дорош*
Макет: *Ростислав Рибчанський*

Підписано до друку 28.07.2020 р.
Формат 70х100/32; Папір офсетний.
Гарнітура “Times New Roman”. Офс. друк.
Умов.друк.арк. 2,6. Обл.-вид. арк. 2,2.